

[Poulsgaard]

ministeren imod. Hvis hun ønsker at være minister for en borgerlig, liberal regering, skal man helst ikke tage alle de roser fra venstrefløjen; dem har vi ingen brug for.

Og så hr. Tinning: den anden dag, jeg kan ikke huske i hvilken debat, harcelerede jeg lidt over, at nogle unge mennesker ikke vidste, hvem Montgomery var, Danmarks befrier. Det smilte hr. Tinning ad, det var fuldstændig ligegyldigt. Hr. Tinning nikker, så jeg kan se, at han er fuldstændig enig. Men for hr. Tinning gælder det om, at de kender hver flintøkse. Om vi har 3.000 flintøkser eller vi har 1.000 flintøkser, er vel ikke afgørende. Vi har efterhånden mulighed for at opbevare en masse ting for eftertiden i form af video og på andre måder. Vi behøver ikke at bevare hver evige flintesten, man finder i Danmark.

Man skulle måske i historieundervisningen begynde at interesse sig lidt for dette århundrede og så glemme lidt af det andet, for vi har ikke råd til det hele. Vi opfører os jo, som om vi var en rig oliestat i Den persiske Havbugt. Vi har ikke råd til det hele. I skærer ned – nej, VS skærer selvfølgelig ikke ned nogen steder – jeg ved ikke, hvad det er, hr. Tinning smiler så voldsomt ad. Jeg så da hellere, at mine børn vidste, hvad der gik forud for Hitlers magtovertagelse i Tyskland, og hvordan det danske folketing stillede sig, end at de kan fortælle alt om flintøkser og deres oprindelse, vikingskibe, og hvad ved jeg.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Må jeg indledningsvis takke ordførerne – måske med en enkelt undtagelse – for den positive udvalgsbehandling, vi har haft. Der var nok fra nogle sider en vis mistro ved førstebehandlingen over for, om det virkelig kunne være rigtigt, at den borgerlige kulturminister kom med et forslag, der faktisk kunne gavne museerne. Jeg synes, at udvalgsbehandlingen og de ændringsforslag, vi i fællesskab har drøftet os frem til, har vist, at det godt kunne lade sig gøre at samle bred enighed om det meget forsømte område, museerne er.

Det er klart, at man altid kunne overveje, om vi skulle være gået videre, om der skulle have været skaffet flere penge. Der er ingen tvivl om, at flere penge kunne have været

brugt, men et eller andet sted skal man jo sætte grænsen, og jeg mener stadig væk, at dette lovforslag vil komme til at yde et i hvert fald værdifuldt bidrag til, at vi kan videreudvikle vore museer.

Der har været bragt nogle konkrete spørgsmål frem, og der har fra SFs side været bebudet ændringsforslag, som jeg er bekendt med, og som skulle tilsigte, at kompetencen til at godkende arbejdsplanerne skulle flyttes fra det arkæologiske nævn til statens museumsnavn. Det er et ændringsforslag, vi skal tage stilling til mellem anden og tredje behandling og stemme om ved tredje behandling, men jeg vil allerede nu advare imod, at man stemmer for det.

Jeg vil gerne bede kulturudvalget og partierne om at overveje, om det er rimeligt at flytte denne kompetence fra det nævn, som har den absolut største faglige ekspertise, til museumsnavnet, som også har en høj faglig ekspertise, men ikke specielt på dette område. Jeg synes, det under alle omstændigheder må være i alles interesse, at det er den største faglige ekspertise, der har kompetencen i de sager. Det er også derfor, vi har ønsket, at den klare opdeling mellem de opgaver, der ligger i kapitel 6, bliver varetaget af kapitel 6-myndigheden, nemlig rigsantikvaren og det arkæologiske nævn. Det ligger der absolut ikke nogen nedvurdering af statens museumsnavn i, det er bare en klar og en sagligt forsvarlig opdeling. Det var det ene.

Det andet var SFs spørgsmål om, hvorvidt disse bestyrelser nu kunne være selvsupplerende. Dertil kan jeg bare sige, at det ikke er meningen, at nogen bestyrelser kan være selvsupplerende, og det vil vi holde fast ved. Jeg er ganske enig i de indvendinger, der har været rejst mod dette.

Må jeg sige til hr. Poulsgaard og om hele den debat, der udspandt sig her til sidst om, hvorvidt museumsloven nu var socialistisk eller konservativ eller liberal, eller hvad den var, at jeg synes ærlig talt, at den diskussion er temmelig ligegyldig. Jeg har selv været meget glad for at kunne fremsætte dette lovforslag, fordi det var påkrævet, fordi det løste nogle praktiske opgaver, og ikke mindst fordi det kunne tilføre museumsområdet nogle penge. Det har et stort flertal her i folketinget været enig i.

Vi har diskuteret nogle krøller undervejs. Nogle indrømmelser er blevet gjort, nogle